

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček“

Štev. 3.

V Ljubljani, 1. marcija 1899.

Leto XXIX.

Lenuh.

(Po nemškem.)

Kadar solnce zjutraj vstane,
Najprej si oči pomane,
Potlej pa pogledat gre,
Je li kdo pokonci že.

„Vstani, vstani že, škrjanček!
Kdo bi takšen bil zaspanček!“
Hitro ptiček se vzbudi,
V zrak nad polje poletí.

„Zajček, hej, le brž se vzbudi!
Si li ti zaspanček tudi?“
Precej zajček se vzbudi,
V deteljo se napotí.

„Hej, petelin, kaj odlašaš?
Oj, zakaj se ne oglašáš?“
Brž petelin se vzbudi,
Na dvorišče pohiti.

„Ti, golobček, čas ni spati,
Čas je zrnje že zobati!“
Brž golobček se vzbudi,
Zrnje zobat poletí.

„Kaj pa je s teboj, čebela?
Vedno še tako brez dela?“
Brž čebela se vzbudi,
Med nabirat poletí.

„Čuj, lenuh, še ti se vzbudi,
Vstati čas je tebi tudi!“
A lenuh odpre oči,
Zamiži in spet zaspi!

—k.

